



**МІНІСТЕРСТВО РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ,
БУДІВНИЦТВА ТА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО
ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
(МІНРЕГІОН)**

вул. Велика Житомирська, 9, м. Київ, 01601;
приймальня: (044) 226-22-08; загальний відділ: (044) 278-82-90, 284-05-54, факс 278-83-90
e-mail: minregion@minregion.gov.ua Код ЄДРПОУ 37471928

15.10.15 № 12/20-10-3098 на № _____ від _____

**Народному депутатові України
Споришу І.Д.**

Шановний Іване Дмитровичу!

На виконання доручення Віце-прем'єр-міністра України – Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Зубка Г.Г. від 07.10.2015 № 37222/3/1-15 до листа Мінрегіону від 17.09.2015 № 12/20-10-2769 Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України разом з Міністерством соціальної політики України та Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг розглянуло Ваш депутатський запит, оголошений на засіданні Верховної Ради України 4 вересня 2015 року, щодо звернення депутатів Томашпільської районної ради Вінницької області про перегляд тарифів на житлово-комунальні послуги для населення і повідомляє.

1. Щодо підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги

Питання перегляду тарифів на житлово-комунальні послуги є досить непростим, оскільки за своєю суттю є як економічним, так і соціально спрямованим.

Процес підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги зачіпає інтереси не лише пересічних громадян, а й кожне підприємство галузі.

Чинне законодавство України передбачає, що тарифи на житлово-комунальні послуги встановлюються в розмірі економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво/надання.

Встановлення цін/тарифів на житлово-комунальні послуги нижчими від розміру економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво без відповідного відшкодування не допускається і може бути оскаржено в суді.

Відповідно до статті 31 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» виконавці/виробники здійснюють розрахунок економічно

26.10.2015 17:23

ВХ. № 263643

166309

обґрунтованих витрат на виробництво (надання) житлово-комунальних послуг і подають їх органам, уповноваженим здійснювати встановлення тарифів.

На сьогодні повноваження щодо встановлення тарифів на комунальні послуги (на теплову енергію, послуги з централізованого опалення та постачання гарячої води, централізоване водопостачання та водовідведення) мають Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі – НКРЕКП) та органи місцевого самоврядування.

НКРЕКП встановлює тарифи на теплову енергію та комунальні послуги тим суб'єктам природних монополій та суб'єктам господарювання на суміжних ринках, ліцензування діяльності яких вона здійснює.

Для решти підприємств, які не підпадають під регулювання НКРЕКП, тарифи встановлюють органи місцевого самоврядування.

Отже, рішення про встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги може прийматися лише уповноваженими органами.

Прийняття рішення про встановлення тарифів має передувати процедура інформування споживачів згідно з вимогами Порядку доведення до споживачів інформації про перелік житлово-комунальних послуг, структуру цін/тарифів, зміну цін/тарифів з обґрунтуванням її необхідності та про врахування відповідної позиції територіальних громад, затвердженого наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 30.07.2012 № 390, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 16.08.2012 за № 1380/21692 (далі – Порядок).

Так, відповідно до пункту 2.2 Порядку протягом п'яти робочих днів з дня подання відповідних розрахунків до органу, уповноваженого встановлювати тарифи, суб'єкти господарювання інформують споживачів про намір здійснити зміну тарифів визначеними цим Порядком способами.

Пунктом 2.8 Порядку встановлено, що у процесі доведення до відома споживачів інформації усі зауваження і пропозиції фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань підлягають реєстрації та обов'язковому розгляду суб'єктом господарювання.

Окремо зазначаємо, що надання споживачам житлово-комунальних послуг за тарифами, які не відшкодовують фактичних витрат підприємств, призводить до обмеженості коштів підприємств для здійснення розрахунків за спожиті енергоносії, виплати заробітної плати працівникам, сплати податків та обов'язкових платежів до бюджету.

Як наслідок, погіршується фінансово-економічний стан підприємств, знижується якість послуг, що надаються населенню, зростає соціальне невдоволення у суспільстві.

Згідно з даними галузевої статистичної звітності збитки підприємств житлово-комунального господарства станом на 01.08.2015 становили 3,3 млрд. гривень.

Збитковість підприємств житлово-комунального господарства призвела до негативних наслідків, зокрема до виникнення заборгованості із виплати заробітної плати.

Так, станом на 01.09.2015 заборгованість із виплати заробітної плати на підприємствах житлово-комунального господарства становила 69,4 млн. гривень.

2. Щодо тарифів на послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, що надаються населенню

НКРЕКП та органи місцевого самоврядування під час встановлення тарифів на послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води керуються положеннями Порядку формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01.06.2011 № 869 (далі – Порядок).

Слід зазначити, що тарифи на послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води встановлюються з урахуванням конкретних особливостей економічних та технологічних показників підприємств, що надають вказані послуги.

Відповідно до пункту 18 Порядку до складу планованої виробничої собівартості теплової енергії, її виробництва, транспортування та постачання включаються, зокрема, витрати на придбання палива (газу, мазуту, вугілля, торфу, інших видів технологічного палива) та електричної енергії для технологічних потреб.

Таким чином, розмір тарифу на теплову енергію безпосередньо залежить від вартості енергоносіїв, зокрема питома вага витрат на природний газ у собівартості теплової енергії для потреб населення (за даними НКРЕКП) становить близько 76%. Разом з тим близько 95% вартості в тарифах на послуги з централізованого опалення та з централізованого постачання гарячої води (без ПДВ) становлять витрати на теплову енергію, решта – вартість холодної води тощо.

Водночас слід зазначити, що граничний рівень ціни на природний газ для суб'єктів господарювання, які виробляють теплову енергію, у тому числі блочних (модульних) котелень, установлених на дахові та прибудованих (виходячи з обсягу природного газу, що використовується для виробництва та надання населенню послуг з опалення та гарячого водопостачання, за умови ведення такими суб'єктами окремого приладового та бухгалтерського обліку тепла і гарячої води), формується з урахуванням ціни імпортованого газу, податку на додану вартість, збору до затвердженого тарифу на природний газ у вигляді цільової надбавки, тарифів на транспортування, розподіл і постачання природного газу за регульованим тарифом.

При цьому встановлений постановою Національної комісії регулювання електроенергетики України від 13.07.2010 № 813 граничний рівень ціни на природний газ на рівні 1309,20 за 1000 м³ для зазначених споживачів не

переглядався з 2010 року і відшкодовував на момент перегляду цін на природний газ близько 10% ціни імпортованого природного газу. Різниця між цінами закупівлі та реалізації природного газу призводить до дефіциту, що потребує відповідної компенсації Національній акціонерній компанії «Нафтогаз України».

З огляду на зазначене, а також враховуючи положення Меморандуму, постановою НКРЕКП від 03.03.2015 № 584 з 1 квітня 2015 року встановлено граничний рівень ціни на природний газ для суб'єктів господарювання, які виробляють теплову енергію, що використовується для виробництва та надання населенню послуг з опалення та гарячого водопостачання, на рівні 2994,30 грн за 1000 м³.

Таким чином, з урахуванням граничного рівня ціни на природний газ для виробництва теплової енергії для потреб населення, встановленого постановою НКРЕКП від 03.03.2015 № 584, з квітня 2015 року більшості суб'єктам господарювання у сфері теплопостачання, які підлягають державному регулюванню НКРЕКП, здійснено перегляд тарифів на теплову енергію для потреб населення шляхом коригування паливної складової діючих тарифів, витрат на електроенергію, собівартості виробництва теплової енергії ТЕЦ, ТЕС, КГУ та АЕС, внаслідок чого відповідно збільшився рівень середньозваженого тарифу на теплову енергію.

Разом з цим відповідно до положень статті 31 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» та положень Порядку у разі зміни протягом строку дії цін/тарифів обсягу окремих складових економічно обґрунтованих витрат з причин, які не залежать від виконавця/виробника, зокрема збільшення або зменшення податків і зборів, мінімальної заробітної плати, орендної плати та амортизаційних відрахувань, підвищення або зниження цін на паливно-енергетичні та інші матеріальні ресурси, виконавці/виробники проводять коригування встановлених цін/тарифів на житлово-комунальні послуги і подають на затвердження до органу, уповноваженого здійснювати встановлення таких цін/тарифів. При цьому перерахунок цін/тарифів може проводитися шляхом коригування лише тих складових структури цін/тарифів, за якими відбулися цінові зміни в бік збільшення або зменшення.

Таким чином, з урахуванням зазначеного вище, НКРЕКП постановою від 31.03.2015 № 1171, яка набрала чинності з 08.05.2015, для виконавців послуг з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води встановила відповідні тарифи для потреб населення.

3. Щодо тарифів у сфері централізованого постачання холодної води та водовідведення

Формування тарифів у сфері водопостачання та водовідведення здійснюється відповідно до Порядку формування тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення та Порядку формування тарифів на послуги з централізованого постачання холодної води, водовідведення (з

використанням внутрішньобудинкових систем), затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 01 червня 2011 № 869.

Упродовж останніх років тарифи у сфері водопостачання та водовідведення не покривали економічно обґрунтованих витрат на відповідне виробництво, що негативно впливало на ефективність діяльності суб'єктів господарювання у цій сфері, на стан систем водопостачання та водовідведення, якість надання послуг споживачам.

Приведення тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення до економічно обґрунтованого рівня є необхідним заходом для належного функціонування підприємств водопостачання та водовідведення, зокрема для здійснення розрахунків за електроенергію, придбання реагентів, оплати податків та обов'язкових платежів до бюджету, забезпечення споживачів якісними послугами та питною водою.

4. Щодо роздрібних цін на природний газ, що використовується для потреб населення

Відповідно до положень постанови Кабінету Міністрів України від 27.12.2001 № 1729 «Про забезпечення споживачів природним газом» потреби населення у природному газі задовольняються за рахунок ресурсів газу власного видобутку, а у разі нестачі – за рахунок інших ресурсів Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України».

Згідно з інформацією, наданою Національною акціонерною компанією «Нафтогаз України», відповідно до якої здійснювався розрахунок цін на природний газ, прогнозований річний обсяг споживання природного газу населенням у 2015 році становив 14,5 млрд м³, суб'єктів господарювання, які виробляють теплову енергію, що використовується для виробництва та надання населенню послуг з опалення та гарячого водопостачання, – 6,8 млрд м³. При цьому планований обсяг видобутку товарного природного газу ПАТ «Укргазвидобування» для потреб населення складе близько 12,8 млрд м³.

Основними факторами, які вплинули на зростання роздрібних цін на природний газ для потреб населення, стали:

- дефіцит ресурсу природного газу, пов'язаний, зокрема, із зменшенням його видобутку;
- необхідність збільшення цін на товарний природний газ для газодобувних підприємств, які здійснюють продаж газу власного видобутку для потреб населення, у зв'язку із збільшенням ставки рентної плати за користування надрами та з метою збільшення капітальних інвестицій у газовидобувну галузь;
- зростання ціни на імпортований природний газ у зв'язку з девальвацією гривні до долара США;
- необхідність перегляду тарифів на транспортування природного газу магістральними та розподільними трубопроводами у зв'язку, зокрема, з підвищенням граничного рівня ціни на природний газ, який використовується на виробничо-технологічні потреби газотранспортних та

газорозподільних підприємств, та зменшенням обсягів транспортування природного газу магістральними та розподільними трубопроводами та його постачання.

Крім того, відповідно до пункту 4 Прикінцевих положень Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» НКРЕКП у першому кварталі 2015 року необхідно було здійснити перегляд цін на природний газ для споживачів з метою зменшення дефіциту публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України», а⁶⁹ у Меморандумі про економічну та фінансову політику (лист про наміри Уряду України і Національного банку України до Міжнародного валютного фонду від 27.02.2015 № 3080/0/2-15) (далі – Меморандум) зазначено, що НКРЕКП буде прийнято рішення про встановлення, зокрема, починаючи з 1 квітня 2015 року, відповідної ціни на газ для потреб населення, що у подальшому сприятиме інвестиціям і нарощуванню власного видобутку газу.

З метою встановлення обґрунтованих роздрібних цін на природний газ для потреб населення НКРЕКП було здійснено аналіз обсягів споживання природного газу населенням, яке споживає природний газ для індивідуального опалення або комплексного споживання (індивідуальне опалення, приготування їжі та/або підігрів води), за інформацією, наданою газопостачальними підприємствами та Національною акціонерною компанією «Нафтогаз України» за попередні роки.

Крім того, відповідно до інформації Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» для населення, яке проживає в квартирах та приватних будинках з невеликою загальною площею (до 70 м²), має газові опалювальні котли з ККД 90 % і більше та використовує природний газ для індивідуального опалення та комплексно (приготування їжі та/або підігрів води, опалення), споживання природного газу в період з жовтня по квітень становить близько 200 м³ на місяць.

Ураховуючи викладене, з метою приведення роздрібних цін на природний газ, що використовується для потреб населення, до економічно обґрунтованого рівня, забезпечення приросту власного видобутку природного газу, фінансової стабілізації газодобувних, газотранспортних, газорозподільних, газопостачальних підприємств і Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» та з урахуванням положень Меморандуму про економічну та фінансову політику НКРЕКП у межах повноважень було прийнято постанову від 03.03.2015 № 583 «Про встановлення роздрібних цін на природний газ, що використовується для потреб населення» (zareestrovana в Міністерстві юстиції 03.03.2015 за № 242/26687).

Разом з тим відповідно до пункту 4.1 Порядку встановлення роздрібних цін на природний газ для потреб населення, затвердженого постановою Національної комісії регулювання електроенергетики України від 31.03.2011 № 466 (із змінами), перегляд роздрібних цін на природний газ здійснюється в разі зміни складових середньої ціни реалізації природного газу, вимог

законодавства та інших обставин, що значно впливають на величину встановлених роздрібних цін на природний газ.

5. Щодо тарифів на електричну енергію для населення

Тарифи на електричну енергію для населення розраховуються за ринковою формулою відповідно до Порядку розрахунку роздрібного тарифу на електричну енергію, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 червня 2011 року № 869, та Тимчасової методики розрахунку роздрібного тарифу на спожиту електроенергію, тарифу на передачу електроенергії місцевими (локальними) електромережами та тарифу на постачання електроенергії, затвердженої постановою НКРЕ від 06.05.1998 № 564.

Протягом тривалого періоду тарифи на електричну енергію не змінювалися, лише у 2006 році тарифи на електроенергію для населення двічі збільшувалися по 25% (з 1 травня та з 1 вересня). Наступна зміна тарифів для населення відбулася протягом 2011 та 2012 років шляхом упровадження блочних тарифів на електроенергію (запровадження градації різних рівнів тарифів для окремих груп споживачів залежно від обсягів споживання). 1 червня 2014 року прийнято рішення щодо підвищення тарифів на електричну енергію для населення в межах від 10% до 40% залежно від обсягів споживання електроенергії, при цьому середнє зростання становило 14%.

Водночас протягом 2006–2014 років відбулося зростання середньозваженого роздрібного тарифу на електричну енергію з 30,4 до 122,8 коп./кВт·год з ПДВ, або в 4 рази.

Це пояснюється тим, що протягом 2006–2014 років суттєво зросли вартість енергоносіїв та сума дотування окремих категорій споживачів за рахунок інших категорій споживачів внаслідок застосування фіксованих (знижених) тарифів на електроенергію відповідно до законів України та рішень Кабінету Міністрів України.

Дотації протягом 2006–2014 років зросли з 5,4 млрд грн до 40,8 млрд грн (без ПДВ), або в 7,5 рази. Так, за 2014 рік ці дотації склали 40,8 млрд грн (без ПДВ), що становить понад 30% у структурі оптової ринкової ціни.

У зв'язку з цим відбувався об'єктивний процес збільшення оптової ринкової ціни електроенергії та витрат на її передачу і постачання. Внаслідок цього у січні 2015 року діючі тарифи на електроенергію для населення відшкодовували лише близько 21% економічно обґрунтованих витрат з виробництва, передачі та постачання електроенергії.

Різниця в тарифах для населення між фіксованими та ринковими рівнями компенсується енергопостачальним компаніям шляхом дотацій за рахунок промисловості, залізничного транспорту, бюджетних організацій та інших споживачів, відбувається перехресне субсидіювання населення за рахунок інших споживачів, які сплачують за електричну енергію на 26% дорожче.

Крім того, Планом заходів з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» у 2015 році, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 04.05.2015 № 213-р, передбачена необхідність поступової ліквідації перехресного субсидіювання (багаторівневої тарифної системи) шляхом встановлення цін та тарифів для всіх споживачів, включаючи населення, на економічно обґрунтованому рівні.

Отже, з метою економії енергоресурсів та зменшення навантаження на державний бюджет, пріоритетним завданням удосконалення державної тарифної політики в електроенергетиці є приведення тарифів на електричну енергію для населення та інших споживачів, для яких застосовуються знижені тарифи на електроенергію, до економічно обґрунтованого рівня, що дозволить скоротити обсяги перехресного субсидіювання в електроенергетиці.

Зважаючи на викладене, НКРЕКП прийняла постанову від 26.02.2015 № 220 «Про встановлення тарифів на електроенергію, що відпускається населенню», що дозволить зменшити розрив між рівнем реальних витрат, з виробництва, передачі та постачання електроенергії та фіксованим тарифом, за яким на цей час населення сплачує за спожиту електроенергію.

Для розрахунку тарифу на електроенергію, що відпускається населенню, враховувались Прогнозні макропоказники економічного і соціального розвитку України на 2015 рік, схвалені постановою Кабінету Міністрів України від 27.08.2014 № 404 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 22.12.2014 № 709 (прогноз, сценарій 2), зокрема індекс споживчих цін, який становить 117,9. Таким чином, запропоновано збільшення тарифу 1 блоку на 17,9 %.

При цьому у разі перевищення обсягу споживання електроенергії, за яким диференціюються рівні тарифів на електроенергію, за вищим тарифом сплачується лише обсяг перевищення.

6. Щодо соціального захисту населення в умовах підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги

Питання підвищення соціальних стандартів є надзвичайно важливим та актуальним, оскільки стосується багатьох категорій населення.

У результаті досягнення певної стабілізації економічної ситуації та забезпечення наповнення бюджету з'явилась можливість підвищити соціальні стандарти на 13,1 % з 01 вересня 2015 року.

Згідно із Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2015 рік” від 17.09.2015 № 704-VIII прожитковий мінімум з 1 вересня 2015 року встановлено у таких розмірах:

- в середньому на одну особу – 1330 гривень;
- для дітей віком до 6 років – 1167 гривень;
- для дітей віком від 6 до 18 років – 1455 гривень;
- для працездатних осіб – 1378 гривень;
- для осіб, які втратили працездатність, – 1074 гривні.

Відповідно до зростання прожиткового мінімуму збільшено і розміри державних соціальних гарантій, в тому числі, мінімальної заробітної плати і мінімальної пенсії.

Разом з тим, у вересні цього року Урядом прийнято ряд рішень, спрямованих на підвищення оплати праці працівників бюджетної сфери (педагогічних, медичних працівників, працівників соціальної сфери, культури, науки тощо).

Кабінетом Міністрів України прийнята постанова від 16.09.2015 № 731 „Про підвищення оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери”, яка застосовується з 1 вересня 2015 року.

Зазначеною постановою затверджений новий розмір посадового окладу (тарифної ставки) працівника 1 тарифного розряду Єдиної тарифної сітки, на основі якого розраховуються посадові оклади (тарифні ставки) працівників за іншими тарифними розрядами ЄТС. З 1 вересня поточного року посадові оклади працівників, які розраховуються на основі ЄТС, обчислюються виходячи з посадового окладу (тарифної ставки) працівника 1 тарифного розряду ЄТС – 1012 грн (підвищення на 160 грн або майже на 19 відсотків).

Розміри конкретних підвищень посадових окладів (тарифних ставок) працівників бюджетної сфери залежить від тарифного розряду ЄТС, який встановлюється за певною займаною посадою. Чим вище рівень посади (складність, відповідальність виконуваних робіт, професійно-кваліфікаційні вимоги тощо) відповідно і більш високий тарифний розряд ЄТС, а отже і посадовий оклад, що встановлюється працівнику.

Постановою також встановлена диференціація посадових окладів (тарифних ставок) працівників некваліфікованих та малокваліфікованих професій, оклади (тарифні ставки) яких за розрахунком є меншими за мінімальну заробітну плату. В штатних розписах оклад (тарифна ставка) працівника 1 тарифного розряду ЄТС з 01 вересня цього року встановлюється на рівні мінімальної заробітної плати – 1378 грн, а працівникам 2-5 тарифних розрядів ЄТС тарифні ставки встановлюються на 5-10 грн більше.

Стабілізація економічної та політичної ситуації в країні, відбудова всієї української економіки дасть змогу забезпечувати подальше підвищення рівня соціальних стандартів.

Що стосується індексації грошових доходів населення, то відповідно до Закону України „Про індексацію грошових доходів населення” (з урахуванням змін, внесених Законом України від 28.12.2014 № 76-VIII) проведення індексації грошових доходів населення здійснюється у межах фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування на відповідний рік.

Правила обчислення індексу споживчих цін та сум індексації визначені Порядком проведення індексації грошових доходів населення, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 17.07.2003 № 1078 (із змінами).

Виплата сум індексації грошових доходів, що проводиться за рахунок коштів бюджетів усіх рівнів та фондів державного соціального страхування, здійснюється у межах фінансових ресурсів відповідно до чинного законодавства.

Водночас повідомляємо, що головним механізмом забезпечення соціального захисту населення в умовах підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги є Програма житлових субсидій, яка гарантує малозабезпеченим громадянам стабільність витрат на оплату цих послуг незалежно від зміни їх вартості.

Через Програму житлових субсидій держава компенсує сім'ям витрати на оплату житлово-комунальних послуг у межах соціальної норми житла та соціальних нормативів користування житлово-комунальними послугами, що перевищують визначений обсяг обов'язкового відсотка платежу.

Обов'язкова частка плати за житлово-комунальні послуги при призначенні субсидії з 01.10.2014 визначається для кожної сім'ї залежно від розміру середньомісячного сукупного доходу в розрахунку на одну особу, чим менші доходи – тим менший обов'язковий платіж.

Постановами Кабінету Міністрів України від 28.02.2015 № 106 „Про удосконалення порядку надання житлових субсидій”, від 26.06.2015 № 475 „Про спрощення порядку призначення та надання населенню житлових субсидій” та від 23.09.2015 № 752 „Про внесення змін до Положення про порядок призначення та надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива” суттєво спрощено порядок призначення житлових субсидій. Зокрема, житлова субсидія призначається на підставі лише двох документів – заяви та декларації (скасовано необхідність подання довідок про доходи). Субсидія призначається на 12 місяців на підставі інформації про доходи, отриманої від Державної фіскальної служби, Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування, вищих навчальних закладів.

З повагою

Перший заступник Міністра

В.А. Негода

